

24 Οκτωβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΑΡΙΟΣ ΓΙΑΣΕΜΗ,

Εφεσείων - Εναγόμενος,

v.

ΚΩΣΤΑ ΡΟΥΣΟΥ,

*Εφεσίβλητου-Ενάγοντα.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 8849)*

Ευρήματα Δικαστηρίου — Αξιολόγηση μαρτυρίας — Εσφαλμένη αξιολόγηση μαρτυρίας απολήγουσα σε ακροσφαλή ευρήματα σε βαθμό που να δικαιολογεί επέμβαση του Εφετείου.

Ο εφεσίβλητος - ενάγοντας κτυπήθηκε από αυτοκίνητο που οδηγούσε ο εφεσείων - εναγόμενος, ενώ περπατούσε στην οδό Ομήρου στην περιοχή ΡΙΚ στη Λευκωσία με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του. 5

Η εκδοχή του εφεσείοντα - εναγόμενου, ήταν ότι το ατύχημα συνέβη ενώ ο εφεσίβλητος - ενάγοντας διασταύρωνε το δρόμο κατά τη διάρκεια της νύκτας τη στιγμή που τα φώτα αυτοκινήτου από την αντίθετη κατεύθυνση μείωναν την ορατότητά του. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε τον εφεσείοντα - εναγόμενο ένοχο αμέλειας και τον εφεσίβλητο - ενάγοντα υπεύθυνο συντρέχουσας αμέλειας. 15

Ο Εφεσείων - εναγόμενος εφεσίβαλε την απόφαση για εσφαλμένη αξιολόγηση μαρτυρίας και λανθασμένα ευρήματα. 20

Αποφασίστηκε ότι:

(1) Εσφαλμένα αντινομικά και ανεπίτρεπτα το πρωτόδικο Δικαστήριο αλληλοσυνάρτησε μαρτυρία που θεώρησε κατά το πλείστο ανειλικρινή με τη μαρτυρία του εφεσίβλητου - ενάγοντα για να τη θεωρήσει τελικά σαν αληθή. 25

5 (2) Η αποδοχή της εκδοχής του εφεσιβλήτου - ενάγοντα από το πρωτόδικο Δικαστήριο, παρόλες τις αντιφάσεις που επεσήμανε και παρόλον ότι απόρριψε πολλούς από τους ισχυρισμούς του ιδίου και των μαρτύρων του ήταν εσφαλμένη ως προϊόν λανθασμένης αξιολόγησης του συνόλου της ενώπιόν του μαρτυρίας απολήγουσας σε λανθασμένα συμπεράσματα.

10 *Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα πλήν του θέματος του ύψους των αποζημιώσεων. Διατάχθηκε επανεκδίκαση ως προς την ευθύνη.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15 *Roussou v. Aristodemou (1989) 1 C.L.R. 12,*

Μαυρίδης ν. Dharaghji κ.ά. (1990) 1 Α.Α.Δ. 1013.

Έφεση.

20 Έφεση από τον εναγόμενο κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Παρπαρίνος, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 30 Νοεμβρίου 1992 (Αρ Αγωγής 8279/89) με την οποία κρίθηκε ένοχος αμέλειας για τον τραυματισμό του ενάγοντα και επιδικάστηκαν εναντίον του γενικές αποζημιώσεις.

Κ. Παπαδόπουλος, για τον Εφεσεύοντα.

30 *Στ. Πολυβίου, για τον Εφεσίβλητο.*

Cur. adv. vult.

35 **ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.:** Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Π. Αρτέμης, Δ.

40 **ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.:** Στις 27.3.89 ο εφεσίβλητος-ενάγοντας ενώ περπατούσε στην οδό Ομήρου στην περιοχή ΡΙΚ με τη σύζυγό του, κτυπήθηκε από αυτοκίνητο που οδηγούσε ο εφεσεύοντας.-εναγόμενος, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε τον εφεσεύοντα-εναγόμενο ένοχο αμέλειας και τον εφεσίβλητο-ενάγοντα υπεύθυνο συντρέχουσας αμέλειας. Ο εφεσεύοντας προσβάλλει την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου οι δε λόγοι της έφεσης αφορούν τα ευ-

ρήματα και την αξιολόγηση της μαρτυρίας του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Κατά την πιο πάνω ημερομηνία, ενώ ο εφεσίβλητος περπατούσε με τη σύζυγό του στην αριστερή πλευρά της ασφάλτου, σε κάποιο σημείο διασταύρωσε μαζί της στην απέναντι πλευρά με σκοπό να συνομιλήσουν με την οδηγό αυτοκινήτου που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση και η οποία σταμάτησε για το σκοπό αυτό. Ήταν η εκδοχή του ότι αφού τελείωσε τη συνομιλία, διάσχισαν και πάλιν στην απέναντι πλευρά και συνέχισαν το βάδισμά τους. Μετά από μερικά βήματα κτυπήθηκε τόσο ο ίδιος όσο και η σύζυγός του από πίσω από το όχημα του εφεσείοντα.

Αντίθετα, η εκδοχή του εφεσείοντα είναι ότι αυτός είδε τα φώτα του αυτοκινήτου που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση και ενώ ήταν πάρα πολύ κοντά διέκρινε δύο σκιές να διασχίζουν το δρόμο, αλλά η απόσταση ήταν τόσο μικρή που δεν μπορούσε να αντιδράσει, με αποτέλεσμα να κτυπήσει τους δύο πεζούς. Ανέφερε επίσης ότι εν όψει του γεγονότος ότι ήταν νύκτα και τα φώτα του οχήματος που ερχόταν από την αντίθετη κατεύθυνση ήταν αναμμένα, περιόριζαν την ορατότητά του όσον αφορά αντικείμενα ή πρόσωπα που βρισκόνταν κοντά στο αυτοκίνητο αυτό.

Βασικά οι λόγοι για τους οποίους ο εφεσείων προσβάλλει την απόφαση είναι ότι, παρόλες τις αντιφάσεις τις οποίες επεσήμανε το πρωτόδικο Δικαστήριο στη μαρτυρία για τον εφεσίβλητο και παρόλον ότι απέρριψε πολλούς από τους ισχυρισμούς που προβλήθηκαν από τον ίδιο και τους μάρτυρές του, εντούτοις αποδέχθηκε την εκδοχή του αξιολογώντας λανθασμένα το σύνολο της μαρτυρίας που είχε ενώπιόν του και καταλήγοντας συνεπακόλουθα σε λανθασμένα συμπεράσματα.

Αφού εξετάσαμε με προσοχή τη μαρτυρία και τα ευρήματα του Δικαστηρίου καταλήξαμε στο συμπέρασμα πως η αξιολόγηση της μαρτυρίας πάσχει σε πολλά σημεία και ως εκ τούτου τα ευρήματα είναι ακροσφαλή.

Το εύρημα του Δικαστηρίου ήταν ότι η μαρτυρία του εφεσίβλητου-ενάγοντα είναι αληθής γιατί, μεταξύ άλλων, συνάδει με εκείνη άλλων μαρτύρων και συγκεκριμένα της συζύγου του, Μ.Ε.6. Ταυτόχρονα το Δικαστήριο, ενώ θεώρησε ως ανυπόστατους και ανειλικρινείς πλείστους ισχυρισμούς της Μ.Ε.6, εντούτοις δέχθηκε άλλους, γιατί όπως παρατήρησε συμφωνούν με εκείνους του εφεσίβλητου. Είναι προφανές ότι ο κύκλος αυτός της αλληλοσυνάρτη-

5 της των δύο μαρτυριών είναι αντινομικός και ανεπίτρεπτος. Περιαιτέρω, έχοντας δεχθεί με αυτό το σκεπτικό ως αξιόπιστους τους ισχυρισμούς του εφεσίβλητου δικαιολογεί την αποδοχή μέρους της μαρτυρίας της Μ.Ε.6, με το γεγονός ότι αυτή συμφωνά με εκείνη του εφεσίβλητου, ως εάν οι ισχυρισμοί του εφεσίβλητου αποτελούσαν αναφορά και μέτρο με το οποίο μπορούσε να κριθεί η μαρτυρία άλλων μαρτύρων.

10 Όσον αφορά τη μαρτυρία της Μ.Ε.3, ενώ γενικά το πρωτόδικο Δικαστήριο την απέρριψε ως αναξιόπιστη, δέχθηκε μόνο ένα από τους βασικούς της ισχυρισμούς, δηλαδή το γεγονός ότι είχε χαμηλωμένα τα φώτα της με την ανεπαρκή αιτιολογία ότι επί του σημείου αυτού επέμενε κατά την αντιξέταση. Το εύρημα τούτο συναρτάται και με την απόρριψη της εκδοχής του εφeseίοντα ότι ο 15 ισχυρισμός του ότι τυφλώθηκε από τα φώτα της Μ.Ε.3 ήταν αναληθής και μεταγενέστερη σκέψη, με το αιτιολογικό ότι δεν περιέχεται στην έκθεση υπεράσπισης. Έχουμε να παρατηρήσουμε επί του σημείου τούτου ότι αν μπορούσε να δώσει αυτή τη μαρτυρία εν 20 όψει της μη εγέρσεως του σημείου στα δικόγραφα είναι άλλο θέμα και το γεγονός τούτο δεν μπορούσε να αποτελέσει αιτιολογία για την απόρριψη του ισχυρισμού του ως αναληθούς.

25 Εν όψει των πιο πάνω, κρίνουμε ότι η αξιολόγηση της μαρτυρίας από το Πρωτόδικο Δικαστήριο πάσχει, και ως εκ τούτου τα ευρήματα του είναι προφανώς ακροσφαλή σε βαθμό που να δικαιολογούν την επέμβασή μας. (Δείτε *Roussou v. Aristodemou* (1989) 1 C.L.R. 12, *Μαυρίδης ν. Dharaghji κ.α.* (1990) 1 Α.Α.Δ. 1013.

30 Με την έφεση προσβάλλεται επίσης το ύψος των γενικών αποζημιώσεων ως υπερβολικό. Κατά τη διάρκεια των αγορεύσεων ο εφεσίβλητος απλώς υπέβαλε τον ισχυρισμό αυτό κάμνοντας αναφορά και σε μία παλαιά υπόθεση του 1978. Δεν έχουμε ικανοποιηθεί υπό τις συνθήκες ότι χωρεί η επέμβασή μας στο θέμα αυτό.

35 Ως συνέπεια των πιο πάνω διατάσσουμε την επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο Δικαστή όσον αφορά το θέμα της ευθύνης μόνο και απορρίπτουμε την έφεση αναφορικά με το ύψος των αποζημιώσεων. Επιδικάζουμε έξοδα υπέρ του εφeseίοντα-εναγομένου.

40

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα πλην του θέματος του ύψους των αποζημιώσεων. Διατάσσεται επανεκδίκαση ως προς την ευθύνη.